

Πληροφορίες για το περιβάλλον για ταξιδιώτες στην Κρήτη:

Στα ίχνη από τον καθηγητή Kuss: Οι θαλάσσιες σπηλιές στον κόλπο του Γερασιού

Για περισσότερες πληροφορίες δείτε το ενημερωτικό μας φυλλάδιο 237-08: Περιοχές ανακαλύψεων θηλαστικών πλειστοκαίνου εποχής στο δυτικό Ρέθυμνο [απολιθώματα στηλών πλοηγών/θέσεις της ανακάλυψης στην αρχική σελίδα μας] και 15-04: Περιήγηση στη σπηλιά του γερασιού [σπηλιές στηλών πλοηγών στον ιστοχώρο μας] στα τελευταία βρίσκετε επίσης την περιγραφή του τρόπου για το πώς να βρεθείτε στον κόλπο του γερασιού. Μετά από το δρόμο προσέγγισης που περιγράφεται υπάρχουν οι σχετικές θαλάσσιες σπηλιές που μας ενδιαφέρουν [αφότου αναγνωρίζει ο KUSS ως περιοχές ανακαλύψεων των θηλαστικών του νησιού της Κρήτης δείτε επιπλέον επίσης τα

απολιθώματα στο ΦΟΡΟΥΜ τις θέσεις ανακάλυψής μας η συμβολή: „Η ανατροφοδότηση «η απολιθωμένη συλλογή του KUSS στην Κρήτη» ανατολική (αριστερός-πλαισιωμένος) ένα πάλι καθιερωμένο παρεκκλησι.

Οι όροι αυτής της σειράς περιοχών ανακαλύψεων που περιγράφεται από τον KUSS στη δεκαετία του '60 είναι επίσης σήμερα ακόμα σχετικές μετά από τις ιονικές αναζητήσεις-εξόρμησής μας. Οι Θαλάσσιες σπηλιές είναι εδώ στην απότομη παράκτια σειρά, συνήθως 10 - 12 μ κάτω από τον γκρεμό, και 3 - 7 μ πέρα από τη στάθμη της θάλασσας. Στις πιο επίπεδες παράκτιες σειρές είναι κατάλληλοι (και εν μέρει επίσης κάτω) από τη στάθμη της θάλασσας επιπέδων στις θαλασσιές σπηλιές κατα σειρά και είναι έτσι μετά βίας προσιτοί. Το σπάσιμο ανασκάπτει μέσα στην απότομη παράκτια σειρά (συνήθως πέρα από

τις μικρότερες μερίδες αναρρίχησης που είναι προσιτές) αντιστοιχεί στις προηγούμενες περιγραφές του KUSS [Βλέπε . κάτω από το AM 237-08 και η λογοτεχνία που αναφέρεται εκεί].

Οι τοίχοι σπηλιών αποτελούνται από νεολιθικό ασβέστη, τα του οποίου κενά καλύπτονται απο ενα καφεκόκινο ίζημα. Η σειρά επαφών του ενδασφαλισμένου καρστικού ιζήματος με νεολιθικά "απορυματα"(οπως πέτρες κ.λ.π.) πρόκειται να θεωρηθεί δεδομένου ότι „βρίσκει το στρώμα «για τα απολιθώματα της πλειστοκαίνους εποχής. Επίσης οι φαντασίες σταλάγματος στις περιοχές εισαγωγής σπηλιών (από το χρόνο "vormilazzischer"), που περιγράφεται από τον KUSS, επιπλέον δημιουργημένες τρύπες κοχυλιών στον ασβεστόλιθο, οι οποίες εμφανίζονται ως χαρακτηριστικές παρενέργειες „από το χρόνο γύρω από τη στροφή Μειόκαινους / Πλειόκαινους εποχής και στο μεγάλο αριθμό (στις μικρές αποστάσεις) στους απότομους τοίχους γύρω από τις σπηλιές.

Το πλύσιμο (στους προηγούμενους χρόνους) από την κυματωγή και η ροή από απο το νερό της επιφάνιας της θάλασσης δημιούργησαν τις σπηλιές υπό την μορφολογική έννοια. Φθάνουν σπάνια σε ένα βάθος μέχρι 10 μ στο βουνό. Το αντίθετο στις σπηλιές απο ασβέστη είναι οτι σπάζοντας το εσωτερικό οι σπηλιές στην ακτή δεν είναι σταθερές και το χώμα των σπηλιών αρκετές φορές καλύπτεται συχνά απο τα συντρίμμια. Μία αναζήτηση απολιθωμάτων πρέπει πάντα να γίνεται και με την κατάλληλη προσοχή.

Οι απεικονίσεις παρουσιάζουν απόψεις από τις σπηλιά του κόλπου του γερασιού.

Φωτογραφία: U. Kluge/H. Eikamp (18.12.2007)